

miste det fineste og bedste af sin Kunst. Ved Siden heraf har det fra Teaterbestyrelsens Side stedse været erkendt, at det er forbundet med meget store Kunstligheder paa een Scene at forene Skuespil, Opera og Ballet saaledes, at hver Kunstart fuldt ud kommer til sin Ret. Naar Scenen benyttes til Skuespilprøver, maa Opera og Ballet hvile, og omvendt. Derfor forekommer der Klager over Skuespillets Virksomhed, naar Operaen prøver, og over Operens, naar Skuespillet arbejder. Det har altid været og vil vedblive at være saaledes, saa længe alle tre Kunstarter ere forenede i den nuværende Bygning.

Da Ministeriet ikke nærer Tvivl om, at de 3 Kunstarter bør fastholdes, har man haft den Udvej for Dje at udstille det reciterende Skuespil fra de 2 andre Kunstarter og henlægge det til en egen Bygning med en mindre Scene, bedre egnet for Skuespillet, medens den nuværende Scene udelukkende overlades til Opera og Ballet. Meningen hermed skulde dog ikke være at udstille de 2 Scener fuldstændigt fra hinanden, idet man ikke anser det for heldigt at overføre de Traade, som hidtil paa den fælles Scene have forenet de 3 Kunstarter, da der ofte vil kunne forekomme Tilfælde, hvor alle 3 kunne virke sammen. Formaalet skulde altsaa udelukkende være at skabe gunstige Betingelser for hver Kunstart til rigere Udvikling.

Ligesom der derfor kun bør være een Bestyrelse af de 2 Scener, er der mange andre Led af Teaterorganisationen, som med stor — og saa økonomisk — Fordel kunde være fælles for de to Scener og for en stor Del have fælles Lokaler, f. Eks. Bureau, Billetsalg, Kontrol, Malersal, Smedeværksted, Maskin- og Beholdningsvæsen m. m.

En særlig Scene for det reciterende Skuespil kunde vel tænkes tilvejebragt derved, at Staten lejede eller købte et af Hovedstadens Privatteatre. Men som allerede bemærket, vil det være af stor økonomisk Betydning, naar et andet Teater skal styres sammen med det nuværende kongelige, at deres Scener staa i umiddelbar Forbindelse med hinanden. Dette kan ikke finde Sted mellem det kongelige Teater og noget af de for Tiden eksisterende Privatteatre. Hvad disse iøvrigt angaar, er Formen af Rastinos Tilskuerplads ikke gunstig for Skuespillet; den blev i sin Tid bygget væsentlig til Koncerter og bærer i alle Henseender Præg heraf. Dagmar-teatret har saa snevre og uheldige Adgange til Tilskuerpladsens Gulb, at adskillige af den Grund ikke ville besøge dette

ellers godt konstruerede Teater, ligesom dets Beliggenhed vilde medføre adskillige Ulemper for den fælles Drift. Folketeatrets Scene er af saa ringe Udstrækning, at den næppe kan svare til, hvad der maatte fordræes for at sikre det ny Skuespilhus en betydningssfuld Virksomhed. Altsaa vilde den Vej ikke føre til Maalet, selv om man ellers var i Stand til at skaffe sig et af Privatteatrene paa billige Vilkaar. Den eneste Udvej er derfor at faa et nyt Teater bygget i Forbindelse med det nuværende tgl. Teater.

Et godt Skuespilhuses Størrelse vil være afhængig af to Ting: af Scenens Udstrækning og af Tilskuerpladsernes Antal. Hvad Scenen angaar, saa lære Erfaringer fra Udlandet, at hvis det at høre godt paa ethvert Punkt skal være bestemmende for Bygningen, maa en Proskeniums-Bredde paa 15 Alen, en Scene-Dybde paa 25—29 Alen og en Scene-Bredde paa 22—26 Alen nødtigt overstrides. Tilskuerpladsen maa kunne rumme indtil 1200 Personer og have en Bredde af indtil 25 Alen med en Dybde af 29 Alen. Erfaringer fra Udlandet have lært, at dette er en fast Norm for at skabe et godt Skuespilhus. Det er en Selvfølge, at der maa sørges for Plads til brede og bekvemme Tilgange for Publikum, uden at der dog maa ødsles med for store Jøyers og Spadseregange, da dette giver en uønskelig kostbar Drift.

En saadan Scene er det efter den af Teaterkommissionen i Juli Maaned 1897 afgivne Betænkning muligt at skaffe til Beje i umiddelbar Forbindelse med den nuværende Teaterbygning ved Erhvervelse af Teatrets 2 Naboejendomme, den Schjelderupste Gaard og den romerke Badeanstalt, saaledes at det nye Teater vilde komme til at ligge dels paa den nuværende Magasinbygning og dels paa de njerhvervede Ejendommens Grund (Betænkningen S. 26 ff. Projekt o., Plan E.). Naar denne Plan er lagt til Grund for det her foreliggende Lovforslag, er dette først og fremmest begrundet i, at der fra alle Sider i Teaterkommissionen har været Enighed om, at der ved Planens Gennemførelse vil kunne naas et i enhver Henseende fuldt tilfredsstillende Resultat, men hertil kommer nu den særlige Omstændighed, at Direktør i Privatbanken N. Heide af levende Interesse for denne Sags Gennemførelse har sikret sig Erhvervelsen af de to ovennævnte Ejendomme og tilbuddt at overdrage dem til Staten for den Pris, se nærmere nedenfor, for hvilken han selv vil kunne købe dem, hvorved dog bemærkes, at Spørgsmaalet om et eventuelt Køb af Ejendommene maa være endelig afgjort senest inden Midten af April Maa-